

ת"פ 48812/05/15 - מדינת ישראל נגד א' ס'

בית משפט השלום בטבריה

בפני כב' השופט יריב נבון

ת"פ 48812-05-15 מדינת ישראל נ' ס'
27 אוקטובר 2015

בעניין:

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשם

א' ס'

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד נוח רחאל מטעם הנאשם: בעצמו וב"כ עו"ד שי אדם ויזלברג

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

גזר הדין יינתן היום בשעה מאוחרת יותר.

ניתנה והודעה היום י"ד חשוון תשע"ו, 27/10/2015 במעמד הנוכחים.

יריב נבון , שופט

גזר דין

עמוד 1

כתב האישום :

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בביצוע עבירה של תקיפה סתם של בת זוג, עבירה לפי סעיף 382 (ב)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (**להלן: "חוק העונשין"**), איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין והיזק לרכוש במזיד, עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין.
2. מעובדות כתב האישום בהן הורשע הנאשם עולה כי בתאריך 22.5.2015, לאחר שהגברת מ' ס' - אשת הנאשם (**להלן: "המתלוננת"**) שאלה את הנאשם מדוע אינו יכול להוציא את הילדים מהגן, ענה הנאשם כי יש לו את העצמאות שלו והיא לא תגיד לו מה לעשות וכן זרק את מכשיר הטלפון בבית ושבר אותו.
3. למחרת בתאריך 23.5.2015, לאחר שהמתלוננת העירה לנאשם על כך שהוא אוכל לבד, החל הנאשם לצעוק ולזרוק לעברה את הסלטים אשר היו על השולחן, וזאת במטרה לפגוע בה. לאחר מכן, שפך הנאשם על המתלוננת את כוס הקפה אותו שתתה, זרק לעברה כיסא מפלסטיק, אותו נאלצה המתלוננת לבלום ברגלה. בהמשך, איים הנאשם על המתלוננת בכך שאמר לה: "את לא תדברי אליי ככה, אני אהרוג אותה עם חוט של טלפון אם צריך אני אהרוג אותך", ואף תקף את המתלוננת בכך שסטר לה.
4. בישיבה אשר התקיימה ביום 02/07/15 הודה הנאשם והורשע במיוחס לו, וזאת במסגרת הסדר טיעון לפיו הנאשם יישלח לשירות המבחן לעריכת תסקיר בעניינו, כאשר התביעה אינה מתחייבת להמלצות תסקיר זה. סוכם כי כל צד יטען את טיעוניו לעונש כראות עיניו.
5. בישיבה שהתקיימה בפניי היום התקבל תסקיר שירות המבחן והצדדים טענו לעונש.

טיעונים לעונש מטעם הצדדים:

טיעוני המאשימה :

6. התובע טען כי עסקין באירוע חמור בו האיומים כלפי המתלוננת היו ממשיים וכך אף האלימות בה נקט הנאשם כלפי המתלוננת. לדבריו, יש להתייחס למעשיו של הנאשם ככאלה המצדיקים ענישה ברף הגבוה של מתחם הענישה המקובל. לדבריו, אומנם תסקיר שירות המבחן תומך בענישה צופה פני עתיד אך האינטרס הציבורי במקרה זה מחייב שלא לקבל עמדה זו, אלא לגזור על הנאשם עונש אשר יהא בו כדי להרתיע הן את הנאשם והן נאשמים שכמותו.

לכן, עתר התובע לגזור על הנאשם עונש של 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

טיעוני ב"כ הנאשם לעונש :

7. ב"כ הנאשם טען כי אירועי אלימות במשפחה מגוונים ושונים זה מזה. לכן, אין מקום לקביעת מתחם ענישה אחיד, כטענת התובע, אלא בהתאם לנסיבות המקרה.

ב"כ הנאשם ביקש לקבל את המלצת שירות המבחן. לדבריו, מדובר בנאשם אשר זו מעידתו הראשונה (לנאשם אין הרשעות קודמות), הוא נטל אחריות מלאה על מעשיו ומודע כי עליו להיענש כך. ב"כ הנאשם ציין כי יש לקחת בחשבון בגזירת העונש את השפעתו על התא המשפחתי ועל השאיפה המשותפת כי המשפחה תשתקם ותחזור לחיות יחד כיחידה משפחתית. לדבריו, הנאשם נמצא מזה תקופה במעצר בית בירושלים והוא אף עובד בסופר מרקט בצורה משביעת רצון.

נוכח האמור, עתר ב"כ הנאשם לעונשים שפורטו בתסקיר שירות המבחן דהיינו, של"צ וצו מבחן, בצירוף מאסר מותנה בגין עבירות אלימות.

הנאשם בדבריו ציין כי בעבר עבד במשחטה אך כיום עובד בסופר.

דין והכרעה:

גזירת הדין על פי תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין")

גזירת הדין מורכבת משלושה שלבים עיקריים כלהלן:

- א. קביעת מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג לחוק העונשין)
- ב. בחינה האם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם בין לקולא ובין לחומרא (שיקום, הגנה על שלום הציבור).
- ג. קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין).

קביעת מתחם העונש ההולם

לצורך קביעת העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בשיקולים שלהלן:

- א. הערך החברתי שנפגע מביצוע עבירה ובמידת הפגיעה בו.
- ב. מדיניות הענישה הנהוגה.

ג. נסיבות הקשורות בביצוע עבירה ומידת אשמו של הנאשם.

א. **הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו.**

עבירת **התקיפה** פוגעת בערכים של שלמות גופו של אדם ותחושת הביטחון שלו וכן ביכולתו לנהל חיים מוגנים ושלווים, זאת באשר כל אדם זכאי להגנה על גופו. הערכים החברתיים שנפגעו בביצוע עבירת **האיום** הינם שמירה על שלווה נפשה של הקורבן, בטחונה וחירות פעולתה של בת זוגו המאוימת של הנאשם. אין לאפשר מצב בו איום הופך להיות כלי או אמצעי לפתרון סכסוך כזה או אחר, בפרט כאשר קיים חשש ממשי שדברי האיום יובילו לכדי פגיעה פיזית של ממש.

בע"פ 103/88 **משה ליכטמן נ' מדינת ישראל** קבע כב' השופט א' גולדברג:

"... אינטרס החברה להגן על שלווה נפשו של הפרט (person's peace of mind) מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין. אינטרס חברתי נוסף אף הוא מוגן בעקיפין בעבירה זו, והוא נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט. כי גם אם אמרנו שאין בסעיף 192, בהבדל מסעיף 428, דרישה שמטרת האיום תהא להניע את המאויים לעשות מעשה או להמנע ממעשה, בידוע הוא שבמקרים רבים מושמעים איומים *per se* כמסר מוסווה להתנהגות המצופה מן המאויים. נמצא כי סעיף 192 מקדים רפואה למכה ומונע מלכתחילה פגיעה עתידית בחרות הפעולה של הזולת".

ב. **מידת האשם ומידת הנזק:**

בהתאם לסעיף 40א לחוק העונשין, מטרתו של סימן א' "הבניית שיקול הדעת השיפוטי

בענישה" לקבוע את העקרונות והשיקולים המנחים בענישה, המשקל שיש לתת להם

והיחס ביניהם, כדי שבית המשפט יקבע את העונש המתאים לנאשם בנסיבות העבירה.

העיקרון המנחה בענישה הוגדר בסעיף 40ב לחוק העונשין:

"העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה, בנסיבותיו, ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (בסימן זה - העיקרון המנחה)".

סימן א' קובע בסעיף 40ט, כי בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה, יתחשב בית המשפט בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ובמידה שבה התקיימו, ככל שסבר שהן משפיעות על חומרת מעשי העבירה ועל אשמו של הנאשם.

סעיף 40ט מונה לעניין הנסיבות הנזכרות לעיל את **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה ונזק שנגרם מביצוע העבירה. לעניין מידת הנזק קובע סעיף 40ג(א), כי בית המשפט יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט.**

מידת האשם של הנאשם במקרה זה הינה מלאה. על אף התייחסות מסויימת בהקשר זה בתסקיר שירות המבחן בנוגע להתנהלות המתלוננת, לא התרשמתי כי במקרה זה המתלוננת פעלה מתוך רצון לקנטר את הנאשם ולהביאו לכדי מעשה. כך או כך, אסור היה לנאשם להגיב כפי שהגיב.

ג. מדיניות הענישה הראויה, בגין העבירות שבה הורשע הנאשם :

בתי המשפט הביעו בשורה ארוכה של החלטות שיפוטיות את הצורך בהטלת עונשים מחמירים בעבירות אלימות במשפחה. ר' דוג' בע"פ (חיפה) 44150-12-11 - **מדינת ישראל נ' ע.ס.**, לא פורסם, (19/01/2012) :

"בנסיבות אלה חובה על בית המשפט להחמיר בענישה על מנת שהמסר שייצא מבית המשפט יהא הרתעתי לא רק ביחס למשיב אלא גם ביחס לזולת. הענישה במקרה מסוג זה חייבת להביא לידי ביטוי את הסלידה מעבירות של אלימות במשפחה ואת הצורך להגיב עליהן בחומרה הולמת."

בשורה של החלטות נגזרו על נאשמים בגין עבירות אלימות בתוך המשפחה עונשי מאסר לריצוי בפועל (ראו עפ"ג (חיפה) 25404-12-13 - **דנן נ' מדינת ישראל**, לא פורסם (13/2/2014); ע"פ (חיפה) 44150-12-11 - **מדינת ישראל נ' ע.ס.**, לא פורסם, (19/01/2012); רע"פ 1293/08 **אלכסנדר קורניק נ' מדינת ישראל**, לא פורסם (25/06/2008); ת"פ (שלום אילת) 47527-11-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (ניתן ביום 1.4.2014); ת"פ (שלום צפת) 21596-08-11 **מדינת ישראל נ' ירון סננס** (ניתן ביום 22.5.2012), ת"פ (שלום אילת) 38263-09-10 **מדינת ישראל נ' דהאן**).

ד. על פי הוראות סעיף 40 ח', לחוק העונשין, בקביעת מתחם הענישה ההולם שומה על בית המשפט לבחון אף את יכולתו הכלכלית של הנאשם כחלק מהשיקולים לקביעת מתחם הענישה, ולמעשה, ניתן לומר כי באשר לעונשי קנס ופיצוי למתלונן, קיימת אינדיוידואליות בקביעת מתחם העונש הנובעת מכך שבקביעת מתחם זה, אין בוחנים רק את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אלא גם את יכולתו הכלכלית של הנאשם.

ה. **נוכח האמור לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם הינו החל ממאסר מותנה וכלה ב- 12 חודשי מאסר בפועל, וכן עונשים נלווים של מאסר מותנה וקנס כספי .**

ו. קביעת העונש הראוי :

תסקיר שירות המבחן

8. שירות המבחן ערך תסקיר מקיף ויסודי בעניינו של הנאשם.

מן התסקיר עולה כי לנאשם 5 ילדים, למד בעבר בישיבות, וכן עבד כשווט עובר למעצרו. ביחס לעבירות בהן הורשע, ציינה קצינת המבחן בתסקיר כי הנאשם נושא באחריות מלאה לגביהן והוא אף מוצף ברגשות אשם ובושה. לדבריה, ניכר כי הוא חש חרטה עמוקה על מעשיו ומתקשה להכיל את המחיר הכבד בו נושאים הוא ומשפחתו בשל מעשיו.

קצינת המבחן שוחחה אף עם המתלוננת, וזו ציינה כי האירוע נשוא כתב האישום היה אירוע חד פעמי, וכי הנאשם אינו אדם אלים והיא אינה חשה מאויימת מפניו והיא אף מעוניינת בטיפול זוגי.

קצינת המבחן אף התרשמה כי רמת המסוכנות הנשקפת מן הנאשם הינה ברמה נמוכה. לדבריה, במהלך תקופת האבחון נשקלה האפשרות לשלב את הנאשם בקבוצה טיפולית לשליטה בכעסים אך נמצא כי הדבר אינו נדרש מאחר והוא אינו בעל דפוסים אלימים ולכן אין מקום לשלבו בקבוצה זו.

נוכח האמור, המליצה קצינת המבחן להעמיד את הנאשם תחת צו מבחן למשך שנה וחצי. במהלך תקופה זו, ישולב הנאשם בטיפול זוגי במסגרת המרכז למשפחה באגף הרווחה בבית שאן, תחת פיקוח שירות המבחן. כמו כן הומלץ להטיל על הנאשם צו שרות לתועלת הציבור בהיקף של 140 שעות. בנוסף המליצה קצינת המבחן להסיר את צו ההרחקה כדי שהנאשם יוכל לשוב לביתו ולחיק משפחתו.

דין:

9. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, עיינתי בגזרי הדין השונים אשר הוגשו על ידי הצדדים ובתסקיר שירות המבחן, סבורני כי אין מקום במקרה זה למצות את הדין עם הנאשם.

עסקינן באלימות במסגרת התא המשפחתי. מבלי להקל ראש בחומרת העבירה סבורני כי במקרה שלפניי עסקינן באירוע אשר חומרתו פחותה נוכח העדרן של חבלות, היות האירוע חד פעמי וחריג לאופן התנהלות הנאשם כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן ואף מדבריה של המתלוננת עצמה, וכן נוכח העובדה כי הנאשם הודה ונטל אחריות מלאה ומיידית על מעשיו ואף חש בושה וחרטה על כך.

אכן, כפי שטען התובע תסקיר שירות המבחן אינו מחייב את בית המשפט אלא מהווה כלי עזר לקביעת העונש הראוי. יחד עם זאת, עסקינן בכלי עזר משמעותי, בעיקר כאשר מדובר בעבירות במסגרת התא המשפחתי.

במקרים אלה שירות המבחן מאפשר לבית המשפט "הצצה" ממשית ליחסים בין בני הזוג ופורס יריעה רחבה באשר למסגרת המשפחתית ולהתנהלות הנאשם במסגרת זו עובר לביצוע העבירה.

לכן, במקרה דנן, סבורני כי אין מקום לקבל את עתירת התביעה למאסר בפועל.

מצאתי איזון ראוי בהמלצות שירות המבחן לעונש אשר יגזר על הנאשם, וזאת בצירוף ענישה צופה פני עתיד, דהיינו מאסר מותנה כעתירת הסנגור. בכך כאמור יש כדי לאזן מחד בין חומרת העבירה והצורך להרתיע את הנאשם ואחרים שכמותו, ומאידך בין הודאת הנאשם, עברו הנקי, נטילת האחריות ועמדת המתלוננת והצורך בטיפול זוגי להשבת המצב לקדמותו.

סבורני כי הטלת מאסר בפועל על הנאשם במקרה זה אינה מידתית, ותהווה פגיעה חמורה. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הסיכון למתלוננת נמוך וכך אף הסיכוי שהנאשם יחזור על מעשיו. שילוב בני הזוג בתוכנית לטיפול זוגי, בצירוף פיקוח של שירות המבחן, די בהם כדי להשיג את מטרות הענישה במקרה דנן. אף הטלת קנס כספי יהווה פגיעה בתא המשפחתי כולו ולא רק בנאשם עצמו ולכן אני נמנע מלהטילו.

10. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא כי במשך 2 שנים מהיום לא יעבור הנאשם אחת העבירות בהן הורשע בתיק זה ויורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.

ב. הנאשם יחתום על התחייבות להימנע מלעבור את העבירות בהן הורשע למשך 2 שנים החל מהיום. ההתחייבות תהא על סך 5,000 ש"ח או 40 ימי מאסר תמורתו; אם לא יחתום תוך 7 ימים מהיום ייאסר למשך 25 ימים.

ג. הנאשם יעמוד בפיקוח שירות המבחן, ולשם כך מוטל צו מבחן למשך שנה וחצי. במהלך תקופה זו ישולב הנאשם בתוכנית טיפולית במסגרת המרכז למשפחה באגף הרווחה בבית שאן, תחת פיקוח שירות המבחן.

ד. אני מטיל על הנאשם צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 140 שעות למשך 12 חודשים, בהתאם לתוכנית של"צ אשר תוכן על ידי שירות המבחן.

על פי המלצת שירות המבחן, אני מסיר את צו ההרחקה כך שהנאשם יוכל לשוב לביתו.

ב"כ המאשימה יעדכן המתלוננת ברכיבי גזר הדין.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בנצרת.

עמוד 7

ניתנה והודעה היום י"ד חשוון תשע"ו, 27/10/2015 במעמד הנוכחים.

יריב נבון , שופט